

A glowing book titled "שְׁמֹלִיק הַלֵּב" (Shmoleik HaLev) rests on a wooden stand in a library. The book is open, and a bright light emanates from it, illuminating the surrounding shelves filled with books and scrolls. The scene is set in a rustic room with stone walls and wooden beams.

שְׁמֹלִיק – הַמַּחְזֹר שֶׁל הַלֵּב

מעשה פלא מהבעל שם טוב הקדוש

הצטרפו למסע מרגש אל עבר רחוק, על ילד אחד, ספר ישן,
ותפלה כנה שבקעה את רקעי השמים.

הַקָּהֶל מִמָּתִין

לֵיל 'כָּל נִדְרֵי'. כָּלֶם עֲטוּפִים בְּטִלִּיתוֹת,
מִחֲכִים לְהִתְחִיל אֶת הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה.

הַצַּדִּיק בַּחֲרָדָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שָׁקוּעַ בְּמַחְשָׁבוֹת. פָּנָיו דּוֹאגוֹת...
מִשְׁהוּ נוֹרָא קוֹרָה כָּעֵת בַּשָּׁמַיִם! לָמָּה הוֹרָא
עוֹצֵר אֶת הַתְּפִלָּה?

מַתַּח נֹרָא בְּאִוִּיר.

פְּתָאם, נְהָרָה גְדוּלָּה שָׁל
שְׁמַחָה שׁוּטְפֶת אֶת פָּנָיו!

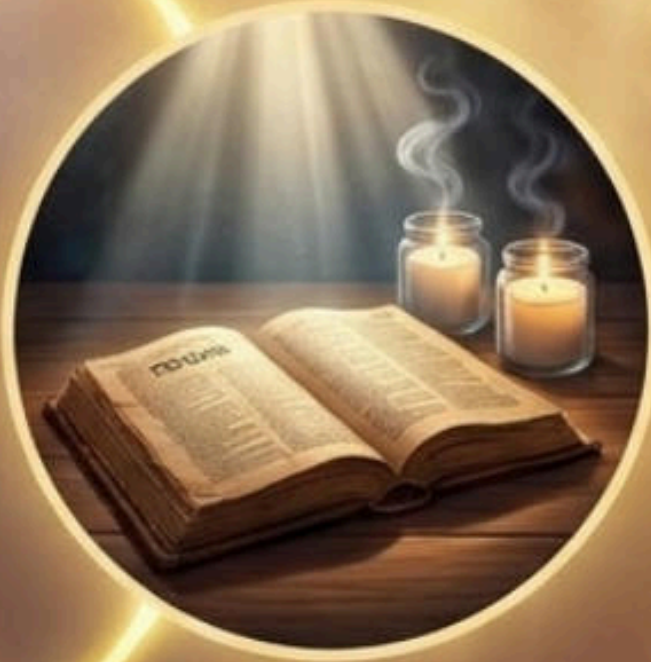

הַתְּחִילוּ! קוֹרָא הַצַּדִּיק
בְּחִיוֶךְ רָחֵב.

רַק בְּמוֹצָאֵי הַצּוּם גִּילָה הַצַּדִּיק אֶת סוּדוֹ שָׁל הַיֶּלֶד שְׁמוּלִיק...

יְהוּדֵי יִרְאָה שָׁמַיִם עֲבַד מִבְּקָר עַד עֶרֶב כְּדֵי לְפָרֵנֶס אֶת
מִשְׁפַּחְתּוֹ. בַּעַל הָאַחוּזָה אָהֵב מְאֹד אֶת יִשְׁרָאוֹ.

בְּתוֹךְ זְמַן קֶצֶר, נִפְטְרוּ אָבִיו וְאִמּוֹ שֶׁל
שְׁמוּלִיק לְעוֹלָמָם. הַיֶּלֶד הִקְטֵן נִשְׁאַר יְתוֹם
לִבְדּוֹ בְּעוֹלָם.

בַּעַל הָאַחוּזָה הָעֶשִׂיר, שֶׁלֹּא הָיוּ לוֹ יְלָדִים,
אָסַף אֶת שְׁמוּלִיק אֶל טִירְתּוֹ לְגַדְלוֹ כְּבֵן.

עולם חדש, נשמה אבודה

מה יש לו?
כל חפץ שרק אפשר לבקש,
לבקש, בגדים יפים ואכל משבח.
הפריץ אהב אותו כבן.

מה אבד לו?
עם השנים שחלפו, שמוליק הקטן
שכח לחלוטין כי הוא ילד יהודי.
זכרון הוריו נעלם.

המריבה:

באמצע משחק ילדים, פרצה
קטטה. אתה 'ז'יד' (יהודי)!
צעק אחד הילדים בכעס, אתה
בכלל לא הבן של הפריץ!

השבר:

המלים פגעו כמו חץ.
מכה עמקה זעזעה את לבו
היהודי של שמוליק.

האם זה נכון?
האם אני באמת
לא בנר?!?

חבק אותי בני!
אתה תקבל את
כל העשר שלי!

נכון... הוריר היו יהודים עניים.
הם לא השאירו דבר, מלבד שק
בלוי שנמצא בחדר ההוא.

האוצר שנשאר מאבא ואמא

הטלית: בגד של
קדושה עם ציציות.
שמוליק לא ידע
כיצד לובשים אותו.

המחזור: ספר
תפילה עתיק המלא
באותיות קדושות.
שמוליק לא ידע לקרא
אפילו מלה אחת!

הקול הפנימי בלבו לחש לו: זהו האוצר האמתי שלך!. הוא שמר עליהם כעל יהלם יקר.

הַשִּׁירָה

הַשִּׁירָה: יום אַחַד, רָאָה שְׂמוּלִיק עֶגְלוֹת
עֲמוּסוֹת בִּיהוּדִים בַּדֶּרֶךְ לַעִיר הַגְּדוֹלָה.

הַתְּגִלִּית

הַתְּגִלִּית: לֹאן אַתֶּם נוֹסְעִים? שָׂאֵל.
לְהַתְּפִיל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לֵה' כִּדִּי לְבַקֵּשׁ
שָׁנָה טוֹבָה יַחַד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל!
הֵם עָנוּ: נִפְשׁוּ שֶׁל שְׂמוּלִיק לֹא מְצָאָה מְנוּחָה.

הַקְרִיָּאָה מִן הַשָּׁמַיִם

הַלֵּילָה הָרִאשׁוֹן:

דְּמוֹת אָבִיו הִגִּיעָה וְאָמְרָה:
שְׁמוּלִיק יִקְרִי! יְהוּדִי אַתָּה!
קוּם לְבֵית הַכְּנָסֶת לְהִתְפַּלֵּל לַה' הַקָּדוֹשׁ!

הַלֵּילָה הַשֵּׁנִי:

קוֹלָה שֶׁל אִמּוֹ קָרָא אֵלָיו בְּאַהֲבָה
מֵעוֹלָם הָאֵמֶת:
בְּנִי אֶהוּבִי! מְקוֹמָךְ בֵּין אַחֶיךָ הַיְּהוּדִים,
קוּם וְלֵךְ עֲדִין לֹא מְאוּחָר!

דרך ארץ אל האמת

עזיבת העושר:

שמוליק השאיר מאחור את
כל רכושו של הפריץ. הלב
שלו בער באהבת ה'!

המסע:

הוא צעד ימים אחדים,
רעב ועיף כשבידו רק
הטלית והמחזור.

ההגעה:

ממש עם שקיעת החמה הוא
הגיע אל בית הכנסת הגדול.

מאות נשמות עטופות בלבן

מה הוא שמע?
תפלה זכה ובכי אמת
שבקע מעמק הלב.
הקולות נגעו בנפשו.

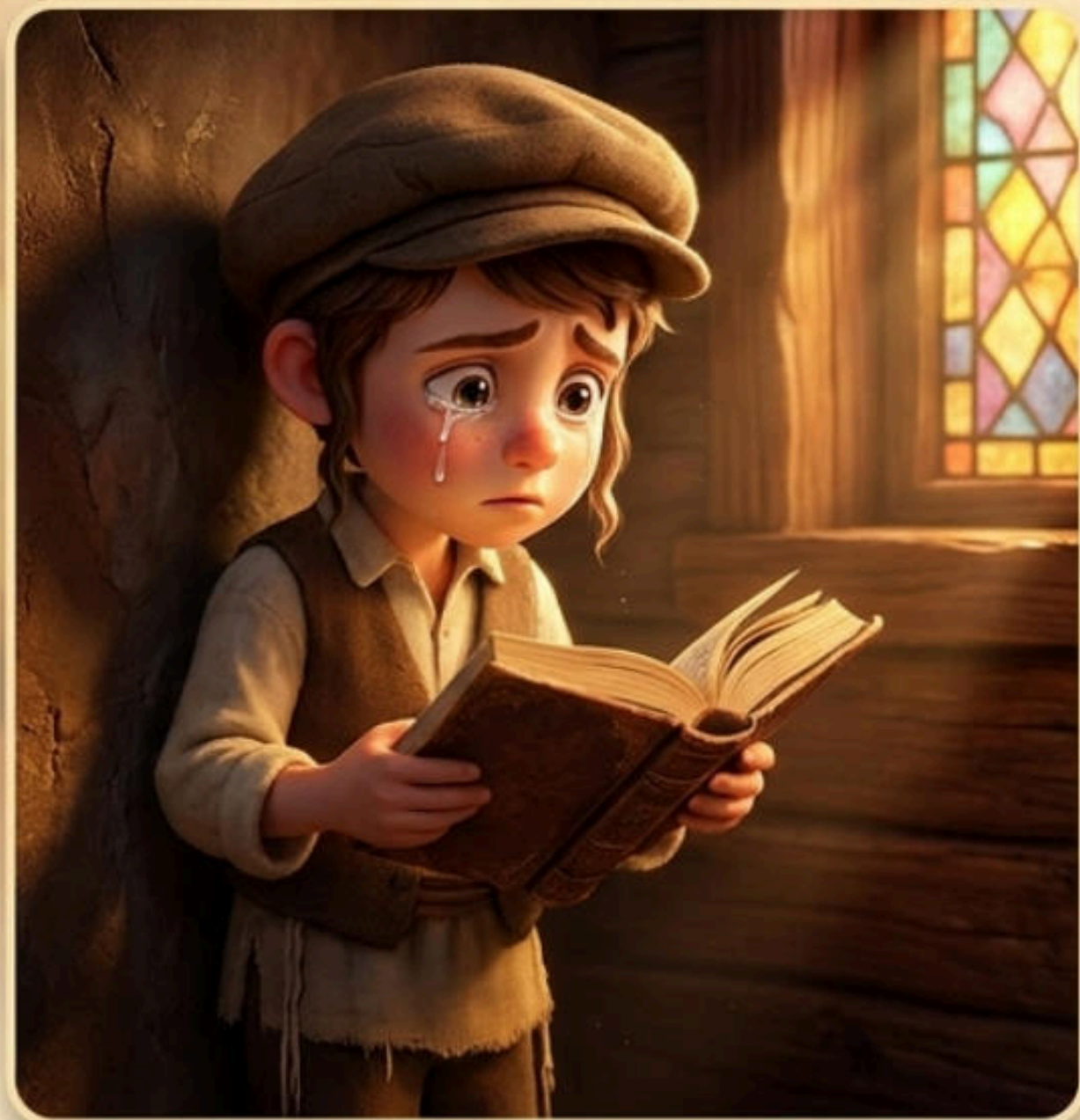
מה הוא ראה?
בית כנסת עצום,
עמוס ביהודים
לבושים כמלאכים.

מה הוא הרגיש?
גם אני רוצה להתפלל!
לשפך את לבי לאבא שבשמים!

הַיָּאוֹשׁ בַּאֲרֶץ

שְׁמוּלִיק הַבֵּיט בַּסֵּפֶר וְגָלָה אֶת הַנּוֹרָא
מִכָּל: הוּא לֹא יָדַע לִקְרֹא מִלָּה! הֵהּ הוּא
עֹמֵד שְׁבוּר וְרָצוּץ. אֵיךְ ה' יִשְׁמַע אוֹתוֹ?

הַפֶּחַד בַּשָּׁמַיִם

בְּאוֹתוֹ רָגַע מִמָּשׁ, רָאָה מְקוֹמוֹ הַבַּעַל
שֵׁם טוֹב שֶׁשְׁרָלִיק עוֹמֵד לְהִתְיָאֵשׁ וּלְעֹזֵב
הַכֹּל, וְחָרַד חֲרָדָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

זַעֲקַת הַלֵּב

אָבֵל אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
קַח, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אֵלַיְךָ, וַיְהִי בְעֵינַיִךְ כְּאִלּוֹ
הִתְפַּלַּלְתִּי כָּל מְלָאכָה כְּרָאוּי!

”רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי
רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתְּךָ, אָבֵל
יוֹדֵעַ כִּיצַד לְקַרְא... קַח,
אֶת הַמַּחֲזוּטָה עוֹלִיָּה.

רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעֵי (ה' רוֹצֶה אֶת הַלֵּב שְׁלָנוּ)

הַמִּילִים

הַכּוֹוֶנָה

הַמִּילִים: אֲנַחְנוּ לומְדִים וְקוֹרְאִים בְּסִדּוֹר
בְּכָל יוֹם, וְזֶה חָשׁוּב מְאֹד.

הַכּוֹוֶנָה: אָבֵל עֵיקַר הַתְּפִלָּה הִיא תְּמִימוֹת
וְאַהֲבַת ה'. אֲפֹלוּ אִם אָנוּ טוֹעִים, ה' קָרוֹב אֵלֵינוּ
כְּשֶׁאָנוּ קוֹרְאִים לוֹ מֵעֵמֶק הַלֵּב.

סוֹף דְּבָר: הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַסְּבִיר: הַדְּמָעוֹת
הַטְּהוֹרוֹת שֶׁל שְׁמוּלִיק קָרְעוּ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהִבִּיאוּ
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה!